

Posudek na bakalářskou práci Aleny Kohoutové
POSTAVA ESTER V PŘÍBĚHU KNIHY ESTER

Práce Aleny Kohoutové svým celkovým rozsahem 38 stran odpovídá požadavkům na bakalářskou práci.

Její obsahem je analýza postavy královny Ester ve stejnojmenné knize. Za tímto účelem se věnuje především narativní analýze textu, jak masoretského, tak řeckého, a snaží se uchopit roli Ester a její aspekty.

Práce začíná obecným úvodem do knihy Ester – autorka probírá ve třech kapitolách vznik knihy Ester a její dějinnou recepci, dále otázku řeckých přídavků a nakonec se zabývá svátkem purím, který je pro knihu Ester klíčový.

Po tomto úvodu se zabývá narativní analýzou knihy Ester. Jelikož ji zajímá postava Ester, využívá Greimasova aktantového modelu. Snaží se jej aplikovat z různých úhlů pohledu, tj. vycházejíc z toho, že hlavní postavou je postupně Haman, Ester a Mordokaj. Nakonec zvažuje podobu aktantového modelu při jeho aplikaci na děj knihy včetně přídavků. U každého aktantového modelu nalezne čtenář stručnou analýzu jednotlivých postav a jejich funkcí.

Po exkurzu „Žena ve Starém zákoně“, obsahujícím i zvážení možnosti chápat Ester jako předobraz Panny Marie, se autorka dostává k závěru, v němž shrnuje své chápání postavy Ester v rozebíraném příběhu.

Následuje povinný seznam použitých zdrojů a abstrakt, v českém a anglickém jazyce.

Struktura je jasná a přehledná, za zvážení stojí především následující poznámky:

- Rozdělení statě na kapitoly „Kniha Ester“ a „Kniha Ester s přídavky“ působí, oproti autorčině snaze akceptovat katolickou verzi knihy Ester jako plnohodnotnou a kanonickou, jako preference masoretského textu.

- Autorka aplikuje hned tři aktantové modely na jeden příběh. Ovšem každý příběh by měl mít jen jeden model, v tom smyslu, že má jednoho hlavního hrdinu, který je „objektivně“ identifikovatelný. Nahlédnout příběh z pohledu více postav je jistě zajímavé a přínosné, ale čtenář by uvítal jasné rozhodnutí, kdo je hlavním hrdinou podle autora příběhu, čili které schéma je skutečně platné. A tedy, kdo je Ester a jakou má roli v příběhu.

Samotný **obsah je srozumitelný a přehledný**. Čtenář by jen někde uvítal **větší přesnost a podrobnost** a přesnější závěry úvah, které jsou někdy zkratkovité a ne zcela dokumentované. Nicméně přes zmíněné nesrovnalosti a nepřesnosti je úvaha autorky čitelná a **velmi pěkně se projevuje zvláště v úvodu a v závěru práce**.

Malé nepřesnosti lze najít i v poznámkovém aparátu a v citacích (např. pozn. 2, 28, 30). Proč autorka uvádí tak samozřejmou skutečnost, jakou je obsah pozn. 35? Jako celek je poznámkový aparát používaný dostatečně důsledně a patřičným způsobem.

Konečně je – bohužel – třeba zmínit **větší množství gramatických chyb**. Od záměny s/z (str. 13), nejednotnost židé/Židé, ji/jí, interpunkce, až po shodu přísudku s podmětem (str. 21).

Práci doporučuji k obhajobě. Jako předběžnou známku navrhuji **velmi dobře**, konečná známka však bude záviset na obhajobě práce.

České Budějovice, 14. května 2009

Adam Mackerle